

El senyor vicepresident segon:

Gracias, señora Serna.

Honorable *conseller*.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, president.

Gràcies per la pregunta, senyora diputada.

Senyories, ja ho ha fet vosté, però m'agradaria també posar en precedents, perquè això moltes vegades de guardar en el calaix cosetes ho feien alguns. I de tant en tant cal dir-ho, cal dir-ho.

I volia començar dient que l'elaboració del Pla territorial sectorial del comerç de la Comunitat Valenciana, el Patsecova, deriva d'un mandat, com molt bé vosté ha dit, legal, arreplegat en la Llei 3/2011, de comerç i en l'estratègia territorial del País Valencià, i que les seues determinacions donaren contingut, o donaran contingut a la futura llei de comerç sostenible.

En segon lloc, també vull comentar-los que el Patsecova és un dels instruments per a l'ordenació territorial i urbanística del comerç, conjuntament amb les normes per al tractament de l'activitat comercial en el planejament urbanístic i el règim d'autoritzacions de caràcter autonòmic per a la implantació d'establiments comercials que generen impacte supramunicipal.

Aquest pla modificarà els criteris directrius i orientacions territorials, perquè l'ordenació comercial es desenvolupe de forma coherent amb la planificació territorial –allò que molts consellers i conselleres dien que ens agrada planificar i no anar per ocurrencies, com molts han fet– assegurant la seua coherència amb els objectius de qualitat de vida i desenvolupament sostenible, previstos en la legislació valenciana d'ordenació del territori i protecció del paisatge.

A més, el pla delimita les àrees comercials funcionals del nostre territori, basant-se en criteris d'accessibilitat territorial, capacitat i força d'atracció que exerceixen les ciutats. I criteris funcionals, orogràfics, urbanístics, històrics, mediambientals, socioculturals i visuals, en la seua delimitació, caldrà ajustar-se a l'efectuada amb caràcter general per l'estratègia territorial del País Valencià, com també a la seua infraestructura verda.

Per tant, li puc relacionar els aspectes més importants que ho defineixen. És un instrument d'ordenació territorial. El seu abast se circumscriu al comerç detallista. La seua vigència serà indefinida. Es revisaran caràcters generals cada deu anys. Cada quatre anys s'elaborarà una memòria de valoració del compliment del pla. Els instruments de planejament urbanístic municipal hauran d'adaptar-se als continguts del pla.

La Generalitat cooperarà amb els ajuntaments i ens locals supramunicipals, en l'ordenació comercial i en l'execució del mateix pla. Així mateix, i centrant-me encara més en la seua pregunta, les principals línies estratègiques del pla són:

incrementar la importància del sector comercial detallista en l'economia valenciana. Impulsar la creació de llocs de treball, per descomptat estables i de qualitat.

Propiciar la diversitat comercial, el servei i la proximitat del comerç als consumidors. Fomentar un desenvolupament comercial sostenible i coherent amb la resta d'instruments i plans urbanístics i territorials. Crear un marc d'actuació més transparent i objectiu, i participatiu, que facilite la iniciativa empresarial. Reduir l'impacte mediambiental del comerç. Estimular el consum responsable.

I per a abastar aquests objectius, utilitzarem diverses eines, entre d'altres, directives d'ordenació comercial de cada una de les àrees funcionals; programes de millora urbanística comercial dels nostres municipis; programes de qualitat de la imatge en zones comercials; potenciació de l'estratègia Green Commerce; programa de suport al comerç urbà; pla de millora de les infraestructures comercials i un sistema d'informació del comerç del País Valencià.

Per concloure, la puc informar respecte a l'estat de tramitació del pla, que una vegada acabada la fase de consulta i participació pública, a hores d'ara s'està elaborant el document de síntesi de les propostes i al·legacions, per després passar a la fase d'elaboració de declaració d'impacte ambiental i territorial estratègica.

Moltes gràcies.

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor conseller. (*Aplaudiments*)

Passem ara a la pregunta número 638, que formula la diputada Belén Bachero, del Grup Parlamentari Compromís, al conseller d'economia.

Senyora Bachero, quan vullga.

La senyora Bachero Traver:

Gràcies, president.

Consellera, la gestió de l'aeroport està més que en entre... Ai, perdona. (*Rient*) Conseller, pensava que li la feia a Gabriela. La gestió de l'aeroport està més que en entredit des dels seus inicis. Ja l'execució va estar minada de problemes amb la declaració integral, amb les autoritzacions ambientals, amb paralitzacions per ordre judicial, fins a tres paralitzacions.

La incapacitat de gestió també va generar problemes i retards en les llicències de vols, en les autoritzacions aèries. La falta de gestió també va encarrir les obres, va obligar el Consell a sumar avals i avals per donar-li credibilitat econòmica al projecte.

Paral·lelament, mentre tot aquest cúmul d'errors, suposades irregularitats, incompliments i despropòsits, des de l'aeroport, amb la direcció de Carlos Fabra, qui va ser president de la Diputació de Castelló, que actualment està complint

condemna de quatre anys de presó per estafar a la hisenda pública 700.000 euros, i també conegut com el castellonenc a qui més voltes ha tocat la loteria.

Ell, amb la col·laboració de la diputació que, per descomptat, tenia al servei, anava malbaratant diners públics en patrocinis i convenis publicitaris per valor de més de 30 milions d'euros, sense estar operatiu l'aeroport.

Actualment, molts d'aquells patrocinis estan sent investigats per la fiscalia. De fet, la darrera setmana el Jutjat d'Instrucció número 3 de Castelló ha citat a declarar com a investigats el pròxim 31 de gener l'expresident de la diputació, Carlos Fabra, i el pilot de motos Álex Debón en la causa... (*Inoïble per raons tècniques*)

Bé, com li deia, de fet, la darrera setmana el Jutjat d'Instrucció número 3 de Castelló ha citat a declarar com a investigats el pròxim 31 de gener l'expresident de la diputació, Carlos Fabra, i el pilot de motos Álex Debón en la causa oberta per un presumpte delictes de suborn en un dels patrocinis de l'aeroport.

Aquest aeroport, també conegut com «l'aeroport de l'abuelito», perquè fins a este punt va aplegar el senyor Fabra, que el va fer de la seua propietat, aquest aeroport de l'abuelito ha fet don Carlos Fabra la icona a nivell internacional del balafament del Partit Popular en les institucions valencianes.

Fins i tot, el senyor Fabra ha donat fruit al nom d'un grup castellonenc de música, que es diu La banda del tuerto, y que entre els seus hits es troba la cançó *Don Carlone, Don Carlone, quién le ha visto y quién le ve*. En definitiva, la gestió del senyor Carlos Fabra els ha deixat al final de la correguda una infraestructura que en teoria haguera hagut de costar menys de 150 milions d'euros, i ha suposat un cost de vora dos-cents, segons els càlculs de l'actual Consell.

Tot açò mentre estava l'aeroport tancat, i eixíem a una mitjana de 46.300 euros al dia, amb l'aeroport tancat. Amb tots estos antecedents, el darrer regal de la nefasta gestió del Partit Popular en l'Aeroport de Castelló ha estat una inspecció de l'Agència Tributària, entre 2009 i 2014, que diu que hi han hagut unes suposades irregularitats en la gestió econòmica, amb la facturació de despeses per 25 milions d'euros.

Per la qual cosa l'aeroport ha de pagar 3,6 milions d'euros per deduccions indègudes de l'IVA, a més de la multa de 3,4 milions d'euros. Això sí, els senyors del Partit Popular es van passar anys manifestant que els diferents grups, llavors a l'oposició, estaven impulsant una campanya de descrèdits sobre l'aeroport, sobre aquesta infraestructura, quan en realitat la pitjor campanya a la imatge de l'aeroport l'ha fet la caòtica gestió del Partit Popular, i el seu màxim representant a Castelló, Carlos Fabra.

Ara, amb el nou Consell, sembla que l'aeroport està funcionant i és La Generalitat qui ha assumit l'assistència jurídica a Aerocas, per tractar que els empastres del Partit Popular no hipotequen encara més els diners dels castellonencs, i també de tots els valencians.

Per tots aquests motius, li pregunte: quins canvis organitzatius, polítics i de gestió ha fet o pensa fer el Consell en l'Aeroport de Castelló per impedir que es tornen a produir irregularitats semblants a les detectades i evitar-ne de noves?

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, senyora Bachero.

Un moment, un moment, senyor conseller. Quan vullga, senyor conseller.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, president.

Gràcies, senyora diputada.

Senyories, alguns tenen problemes auditius, i sols escolten quan els interessa. Quan no els interessa, sembla ser que realment es fan molt els sords. I això moltes vegades es denota ací, en aquesta cambra. I m'agradaria fer-ho palés, perquè quede clar.

Crec que tots estem d'acord, com molt bé vosté ha dit, que l'Aeroport de Castelló és un exemple de la política de malbaratament i balafament que va realitzar l'anterior govern. Una política basada en grans infraestructures i esdeveniments que van generar un augment del deute i dèficit al País Valencià, incidint en la ciutadania amb retallades en serveis bàsics i en una elevada regressió en termes de benestar social. Aquest model de gestió tan poc sostenible i alhora de manca d'ètica així com de transparència, també s'ha vist reflectit en l'aeroport de Castelló.

La situació econòmica heretada és molt complexa ja que la societat Aeroport de Castelló, SL -Aerocas- arrossega una pesada càrrega de deute. I a tot açò s'ha d'unir l'expedient de l'agència tributària que vosté ha fet menció però que m'agradaria relatar també.

Amb data 16 de maig de 2015, Aerocas va rebre comunicació de l'inici d'una inspecció tributària corresponent a l'IVA dels exercicis 2009, 2010, 2011 i 2014 i de l'impost de societats de l'exercici 2010 i 2011. L'expedient abasta factures per un import aproximat, com vosté molt bé ha dit, de vint-i-cinc milions d'euros que corresponen majoritàriament a patrocinis amb clubs esportius signat pels anteriors gestors d'Aerocas.

Posteriorment, el 5 d'abril de 2016, l'Agència Tributària va emetre la seua proposta de resolució on es planteja que Aerocas ha d'abonar 3.567.906,26 euros en concepte de liquidació d'IVA; a més li imposa una sanció per import de 3.400.000 euros quasi en concepte d'IVA i impost de societats.

Finalment, amb data 18 d'octubre de 2016, Aerocas va mantenir una reunió amb el departament de recaptació de l'Agència Tributària de la Comunitat Valenciana on es va plantejar un fraccionament dels pagaments en quatre anys, amb un període de carència de tres mesos. L'Agència Tributària va demanar una sèrie de garanties a Aerocas que a hores d'ara estan en fase de tramitació. Com es pot veure, la gestió ha deixat molt que desitjar.

Constantment..., la seua pregunta amb el canvi de govern s'ha dut a terme diversos canvis que li expose a continuació. Des de la vessant política i amb la fi d'aconseguir una major

pluralitat i transparència es va realitzar una profunda remodelació del consell d'administració d'Aerocas, donant cabuda a representants de la societat civil. Es van ampliar a dotze el nombre de consellers amb l'entrada per primera vegada de representants dels ajuntaments de Vilanova d'Alcolea i Benlloch, del sector turístic de la província representat per Asotur i de la Universitat Jaume I. Fruit d'aquesta cooperació i obertura s'ha signat un conveni de col·laboració amb la UJI perquè els seus alumnes realitzen pràctiques formatives a l'aeroport.

Amb aquests canvis es vol mostrar la importància que té la infraestructura per al teixit econòmic de Castelló i molt especialment per al turisme, de manera que es contribuïska a la vertebració del territori i estiga al servei de tota la ciutadania. Des de la part organitzativa es va produir un relleu en la direcció general de la societat. I quant a la gestió de la societat, des del canvi de govern Aerocas no ha signat ni un sol contracte de patrocini i ha eliminat les despeses supèrflues.

A partir d'ara el que hem de fer és que l'aeroport de Castelló done notícies bones i edificants i buscar solucions que tinguin en compte a tots els agents implicats i sempre, com no deuria d'haver sigut d'una altra manera, des del màxim diàleg i transparència.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident segon:

Gràcies, senyor conseller. Si vol apagar el senyor conseller el micròfon sentirà millor els debats. Gràcies.

Bé, passem a la pregunta número 644 que formula la diputada Maria Josep Ortega al conseller d'economia.

Senyora Ortega, té vostè la paraula.

La senyora Ortega Requena:

Sí, moltes gràcies.

Senyor president, senyories.

Senyor conseller, segur que el que li vaig a contar no li resulta gens estrany. Mire, el dia 9 de desembre del 2015 la Comissió de Política Social i Ocupació aprovarem per unanimitat demanar-li al Consell que exigira al govern de l'estat espanyol que ratificara el conveni 189 de l'OIT, l'Organització Internacional del Treball, que no demanava una altra cosa que l'equiparació de les treballadores domèstiques pel que fa a les seues condicions laborals. És a dir, res més que se'ls garantisquen els mateixos drets que tenen a les persones treballadores.

En principi no és res que deuria generar cap obstacle ni cap impediment en un estat on se suposa que totes les persones som iguals. Que tenim els mateixos deures i, per tant, també els mateixos drets. Este conveni, aprovat en el 2011 i que es va aprovar per 396 vots a favor i 16 en contra, ja ha estat ratificat per 22 estats. I l'estat espanyol encara –per vergonya de

totes les persones que creiem fermament en el que li he dit abans, en què totes les persones han de tindre els mateixos drets i hem d'eliminar qualsevol situació que hi ha al nostre territori– no ha estat encara ratificat i este considerem que pot ser un motiu de discriminació.

La Conselleria d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball en compliment de l'acord va traslladar esta resolució –que reitere va ser aprovada per unanimitat– a la ministra d'Ocupació i Seguretat Social, la senyora Fátima Báñez, amb el registre d'eixida 2.309. La qüestió és que a dia d'avui, a punt d'acabar-se l'any, des d'este grup parlamentari que ho vam proposar i també com a actual presidenta de la Comissió de Política Social i Ocupació en la qual es va aprovar, esta és l'hora que no tenim notícies de si el govern espanyol i, concretament el ministeri d'ocupació, ha contestat la nostra petició, si pensa posar-se a treballar pel reconeixement dels drets de les treballadores domèstiques, les treballadores de la llar, o si, per contra, haurem de peregrinar a Fátima perquè ens facen cas. No a Fátima la ministra, sinó a Fátima la dels miracles.

A falta d'eixa resposta i perquè es bo saber si allò que s'aprova en estes Corts és contestat pel govern espanyol, li pregunte a vosté, senyor conseller, sobre si des de la seua conselleria tenen constància d'alguna resposta, si s'han posat en marxa les accions necessàries per millorar i equiparar les condicions laborals de desenes de milers de dones assumint una cosa que no deuria d'oposar-se ningú, les normes laborals internacionals.

Moltíssimes gràcies.

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyora Ortega.

Honorable conseller. A vore una miqueta. Ara. Quan vullga, senyor conseller.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Moltes gràcies, president.

Gràcies senyora diputada. Senyories.

Jo no sé si a Fátima o al Rocío, no?, a algun lloc haurem d'anar perquè la veritat que de resposta per part de la ministra d'ocupació sobre aquest assumpte cap a hores d'ara. I eixa és la realitat. Així i tot, doncs intentaré contestar-li què és el que estem fent, que és el que volem fer o alguna coseta, o què pensem al voltant dels treballadors i treballadores domèstiques.

Els treballadors i treballadores de la llar és un col·lectiu discriminat que en la seua majoria pateix baixos salaris, així com dures i inadequades condicions laborals. Com molt bé vostè ha dit, i en llaures a la integració d'aquest col·lectiu es va abastar eixa Resolució 101/IX en la Comissió de Política Social i Ocupació, el mandat d'aquesta resolució sol·licitada al Consell a instar al govern de l'estat la ratificació del Conveni 189 de l'Organització